

۱۴ - آداب نسبت به والدین¹

از حضرت بهاء الله در لوحی راجع به اولاد است قوله الاعلی : در باره اطفال ابدأ محزون نباشند چه که هر نفسی که به حق اقبال نموده وارث او حق بوده و خواهد بود اولاد فی الحقیقه از برای ذکر خیر است و کدام ذکر خیر است که بر ذکر حق سبقت نماید هر ذکری که از او در الواح شده بمنزله هزار خَلْف صالح است از برای او که در راه خدا انفاق جان و مال نموده باشد قل ان اشکروا یا احبائى بهذا الفضل و قولوا لک الحمد یا الة العالمین .

و از حضرت نقطه است . قوله الاعلی : فرض أن ترضی عن والدیک و إن ظلماک ولا تقل لهما أفّ و لا تنهزّهما و تطعمهما فی ما اراد قبل أن یسألأ عنک و انّ طاعتهما کان احبّ لدی من الثلج فی صدرک فی یوم الحرّ و لو انّ احدّهما یسخطک فی شیئی فانت فی مقابله سخطه فاطهر رضاک عنه من سخطه لا یقع بقلبه قدر خردل حزین منک و انّ امرّهما لو لم یکن فی معصیة الربّ لاکبر عند الله من کلّ الحسنات و ارضهما عن نفسک فانّ رضائهما هو رضاء الربّ جلّ سبحانه .

و از حضرت بهاء الله در لوحی است قوله جلّ و عزّ : ذکر والد نمودی امروز جمیع نسبتها منقطع است انشاء الله جهد نمائی تا نسبتت بحق شود ولكن باید با پدر بکمال محبت رفتار نمائی امری که سبب ضرر امر اوست و یا علّت حزن او ارتکاب آن محبوب نه کنلک ینصحک لسان المظلوم فی سجنه العظیم این حکم محکم در اول ایام در کتاب الهی از قلم حقیقی ثبت شده ان اعمل و کن من الصّابرين .

و قوله الاعلی : اعظم از کلّ بعد از توحید باری جلّ و عزّ مراعات حقوق والدین است .

¹ در قرآن است قوله . و قضی ربک الا تعبدوا الا اياه و بالوالدین احساناً إِمَّا یَلُغَنَّ عِنْدَکَ الْکِبَرُ احْدُهما اوکلاهما فلا تقلن لهما افّ و لا تنهزّهما و قل لهما قولاً کریماً و اخفیض لهما جناح الذّل من الرّحمة و قل ربّ ارحمهما کما ربّیانى صغیراً و قوله . و وصینا الإنسان بوالدیه احساناً حملته امه کرهاً و وضعته کرهاً و حملهُ و فصائله ثلثون شهراً عن ابی هریر مرضی الله عنه قال جاء رجلٌ الى رسول الله صلّى الله علیه و سلّم فقال یا رسول الله من احقّ بحسن صحابتی قال امک قال ثم من قال امک قال ثم من قال امک قال ثم من قال ابوک . رواه البخاری و مسلم روی ان رجلاً قال رسول الله صلّى الله علیه و سلّم ان ابوی بلغامن الکبر انی الى منهما ما و لیاة منی فی الصغر فهل قضیت حقهما قال فانهما کانا یفعلان ذلک و هما یحبّان بقانک و انت تفعل ذلک و ترید موتهما . و فی الحدیث : قل لعاق والديه یفعل ما یشاء فانّ مصیبه الی النار و العقوق عدم البرّ بالوالدین و الوالد عاق . و در تورات است . اکرم اباک و امک لکی تطول ایامک علی الارض یعطیک الربّ الهک . . . و من ضرب اباه او امه یقتل قتلاً . . . کل انسان سبّ اباه او امه فانه یقتل قد سبّ اباه او امه فدمه علیه . یا پدر و مادر خود مؤدّب و فرمانبردار باش و بسخنان آنان گوش فراده زیرا تا پدر و مادر زنده اند فرزند چون شیری است که در بیشه باشد و از هیچ نترسد ولی چون پدر و مادر در گذرند چون بیوه زنی است که در زیر دست دیگران گردد و هر چه از او بستانند دم نتواند زد (اندرز آذر آباد)

و قوله الاعز المنع: انا كتبنا لكل ابن خدمة ابیه كذلك قدرنا الامر في الكتاب .

و قوله الاجل الابدع: انا وصیناکم فی کتاب الله أن لا تعبدوا الا الله و بالوالدين احساناً. . . قل يا قوم عزّوا ابویکم و وقروهما و بذلك ينزل الخیر علیکم من سحاب رحمة ربکم العلیّ العظیم ایاکم أن ترتكبوا ما یحزن به آبائکم و امهاتکم ان اسلكوا سبل الحق و انه لسبیل مستقیم و ان یخیرکم احد فی خدمتی و خدمة آبائکم و امهاتکم ان اختاروا خدمتهم ثم اتخذوا بها الی سبیل.

و از حضرت عبدالجاء است قوله العزيز: پسر باید چنین مهر پرور باشد و ابوین راپرستش نماید از راحت خویش بگذرد و در فکر آسایش بیگانه و خویش باشد .